

Sygn. akt *XVII AmT 24/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka
------------------	---

po rozpoznaniu 28 lipca 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania **K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...)**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 24 października 2018 r. Nr (...). (...)(...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że:

1. karę wymierzoną za niewypełnienie obowiązku udzielenia informacji, określonego w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013 obniża do kwoty 1500 zł (tysiąc pięćset złotych);
1. karę wymierzoną za niewypełnienie obowiązku udzielenia informacji, określonego w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2014 obniża do kwoty 1500 zł (tysiąc pięćset złotych);
2. karę wymierzoną za niewypełnienie obowiązku udzielenia informacji, określonego w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2015 obniża do kwoty 1500 zł (tysiąc pięćset złotych);
3. karę wymierzoną za niewypełnienie obowiązku udzielenia informacji, określonego w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2016 obniża do kwoty 1500 zł (tysiąc pięćset złotych);
4. karę wymierzoną za niewypełnienie obowiązku udzielenia informacji, określonego w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017 obniża do kwoty 1500 zł (tysiąc pięćset złotych);;

II. znosi wzajemnie między stronami koszt postępowania w sprawie.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt *XVII AmT 24/19*

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 24 października 2018 r., Nr (...). (...)(...), na podstawie art. 210 ust. 1-3 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1954, dalej: Pt) w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.

Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm., dalej: ustawa o wruist), oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm., dalej: kpa) w zw. z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014, 2015, 2016 i 2017, nałożył:

na K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) kary pieniężne, płatne do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi UKE informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych,

1. według stanu na dzień 31 grudnia 2013 r. w wysokości 3000 PLN (słownie: trzy tysiące złotych),
2. według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. w wysokości 3000 PLN (słownie: trzy tysiące złotych),
3. według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. w wysokości 3000 PLN (słownie: trzy tysiące złotych),
4. według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. w wysokości 3000 PLN (słownie: trzy tysiące złotych),
5. według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 3000 PLN (słownie: trzy tysiące złotych).

(decyzja, k. 5-8v)

Od niniejszej decyzji powód – K. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) złożył odwołanie, zaskarżając decyzję w części i wniósł o zmniejszenie kary. Powód podnosił brak świadomości ciążącego na nim obowiązku informacyjnego z uwagi na brak własnej infrastruktury telekomunikacyjnej i świadczenie usług w oparciu o obcą sieć, w związku z faktem, iż działalność telekomunikacyjna nie jest głównym przedmiotem działalności prowadzonej przez powoda. Powód podał, że z działalności telekomunikacyjnej osiągnął niski przychód, a ogólnie dochód z całej działalności w 2017 roku nie jest wysoki. Powód wskazał, iż ma świadomość niesprostania wymogom stawianym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, co spowodowało, że złożył wniosek o wykreślenie go z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

(odwołanie k. 11).

Pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł (odpowiedź na odwołanie, k. 25- 27v)

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył, co następuje:

P. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem (...). (zaświadczenie o wpisie, k. 2 akt adm.)

Wnioskiem z 16 listopada 2018 r powód wystąpił do Prezesa URE o wykreślenie z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Jako przewidywaną datę zaprzestania działalności telekomunikacyjnej powód wskazał 16 listopada 2018 r. (kopia wniosku o zmianę wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych z 16 listopada 2018 r., k. 15-16v)

Pismem z 10 sierpnia 2018 r. Prezes UKE wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na powoda kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014, 2015, 2016 i 2017 Jednocześnie, Prezes UKE wezwał Przedsiębiorcę do

przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Prezes UKE poinformował również o możliwości udziału strony w każdym stadium postępowania oraz o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także zgodnie z art. 73 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania. (k. 4 akt adm).

Przedsiębiorca nie zajął stanowiska i nie udzielił informacji dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. Po wydaniu decyzji, w dowołaniu powód przedstawił informacje o dochodach, z której wynika, że w 2017r osiągnął przychód w wysokości (...) zł, zaś dochód wyniósł (...). (PIT k. 12-14)

W toku postępowania administracyjnego organ ustalił, że powód był uprzednio karany za niewypełnienie określonego w art. 7 ust. 2 Pł obowiązków przedłożenia Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca 2013 r., danych za 2012 rok dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. (decyzja z 10 grudnia 2015 r., Nr (...). (...)(...), k. 8-13 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Odwwołanie powoda zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części, w jakiej żądał on obniżenia nałożonych kar pieniężnych.

W myśl przepisu **art. 29 ust. 1 ustawy o wruist** Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Ustęp 2 powołanego przepisu art. 29 ustawy o wruist stanowi, że w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pł
- 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni.

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o wruist, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiającym kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku (**art. 29 ust. 2 ustawy o wruist**).

Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 276) szczegółowo reguluje sposób realizacji omawianego obowiązku sprawozdawczego.

Natomiast w art. 209 ust 1 pkt 1 prawa telekomunikacyjnego została przewidziana odpowiedzialność administracyjna za niewykonanie obowiązków informacyjnych wobec Prezesa UKE. W myśl tego przepisu kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych prawem telekomunikacyjnym lub ustawą o wruist lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej.

O sposobie ustalenie wysokości kary administracyjnej traktuje z kolei przepis art. 210 w myśl którego, Prezes UKE nakłada karę, w drodze decyzji, w wysokości do (...) przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

- 1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art. 196 ust. 5 - w przypadku kary, o której mowa w art. 209 ust. 2;
- 2) kwota 500 tysięcy złotych - w pozostałych przypadkach.

Powołane przepisy prawa dają wszelkie podstawy do nałożenia na powoda kary administracyjnej, o jakiej mowa w art. 209 ust 1 pkt 1 pt, zważywszy, że bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, iż powód nie przedłożył Prezesowi UKE danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014, 2015, 2016 i 2017.

Niewątpliwie jest także, że powód był w latach 2013-2017 przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, a zatem ciążył na nim rzeczony obowiązek.

Bez znaczenia dla realizacji obowiązku na podstawie wskazanego przepisu ma okoliczność, na którą wskazywał powód, że nie posiadał własnej infrastruktury telekomunikacyjnej, a usługi świadczył w oparciu o obcą sieć. Należy bowiem zwrócić uwagę, że powód jako przedsiębiorca telekomunikacyjny miał, stosownie do treści art. 29 ust 2 ustawy wruist, obowiązek corocznego raportowania organowi o stanie swojej infrastruktury, bez względu na to czy taką posiadał czy też nie. Powołany przepis ustawy nie zwalania z obowiązku informacyjnego tych przedsiębiorców, którzy własnej infrastruktury nie posiadają. Obowiązek łączy się bowiem z posiadaniem statusu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego a nie z posiadaniem infrastruktury telekomunikacyjnej.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że na powodzie w latach 2013-2017, jako na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym, ciążył obowiązek wynikający z art. 29 ustawy o wruist.

W konsekwencji istniały podstawy do nałożenia na przedsiębiorcę kary administracyjnej, o jakiej stanowi przepis art. 209 ust 1 pkt 1 pt.

Przytoczony przepis odnosi się bowiem do niewywiązywania się z obowiązków informacyjnych lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą prawo telekomunikacyjne lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Jednym z obowiązków udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą jest obowiązek sprawozdawczy zawarty w art. 29 ust. 1 ustawy o wruist.

W treści odwołania powód kwestionował wysokość nałożonych kar pieniężnych. Zdaniem powoda, kary te były niewspółmierne w stosunku do zarzucanego niedopełnienia obowiązków i bardzo dotkliwe. Powód wskazywał przy tym na bardzo niskie dochody uzyskiwane z działalności telekomunikacyjnej, które określił na kwotę 12 tys rocznie.

Zarzuty powoda odnośnie niewspółmierności kary nie były zasadne, niemniej jednak okoliczność, że powód zaprzestał wykonywania działalności telekomunikacyjnej uzasadnia zdaniem Sądu obniżenie nałożonych kar pieniężnych do

kwoty po 1.500 zł za każdy rok, w którym powód nie przedstawił organowi informacji, o jakiej mowa w art. 29 ust 2 ustawy wruist.

W pierwszej kolejności, konieczne jest jednak podkreślenie, że powód nie przedstawił Prezesowi UKE danych o wysokości przychodu osiągniętego w 2017 r., dlatego Prezes UKE dokonał oceny możliwości finansowych powoda w sposób szacunkowy, do którego zobowiązuje go treść przepisu art. 210 ust. 3 Pt. W myśl tego przepisu, w przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak, niż kwota 500 tysięcy złotych.

Oznacza, to, że maksymalna kara, która stanowić może (...) przychodu przedsiębiorcy, mogła wynosić w sprawie niniejszej kwotę 15 000,00 zł (3 % szacunkowo ustalonej podstawy wymiaru kary). Na marginesie należy przy tym dodać, że także przedstawiona przez powoda, już po wydaniu decyzji informacja o przychodach wskazuje, że rzeczywisty przychód powoda jest nawet wyższy, bo wynosi ponad (...) tys. zł, co oznacza, że maksymalna kara, gdyby ten przychód brać pod uwagę wyniosłaby (...) zł. Zatem kary nałożone na powoda przez organ, także nie przekraczają tak ustalonej kary maksymalnej

Prezes UKE nałożył na powoda pięć kar pieniężnych w wysokości po 3.000 zł. Należy zauważyć, że żadna z nich nie przekracza (...) przychodu określonego w sposób wskazany w art. 210 ust. 2 pkt 2 Pt.

Ustalając wysokość kary Sąd uwzględnił wagę naruszeń ustawy o wruist, która nie jest znikoma. Z uwagi na niewypełnienie przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku, Prezes UKE nie był w posiadaniu informacji, które dają pełen obraz sytuacji na rynku telekomunikacyjnym. Regulacje zawarte w art. 29 wruist ustanawiają podstawę prawną do prowadzenia przez Prezesa UKE dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwentaryzacji przedstawiającej pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi, zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu z odrębnym znaczeniem pokrycia łączami światłowodowymi oraz sieciami bezprzewodowymi. Inwentaryzacje przedstawiające aktualne pokrycie infrastrukturą szerokopasmową są podstawowym narzędziem zalecanym przez Komisję Europejską oraz stosowanym powszechnie w innych państwach Unii Europejskiej, jako punkt wyjścia do wszelkich interwencji publicznych w sektorze telekomunikacyjnym, w szczególności umożliwiającym zlokalizowanie tzw. obszarów białych, czarnych i szarych, a w konsekwencji przyczyniającym się do zapewnienia użytkownikom końcowym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej usług telekomunikacyjnych na najwyższym poziomie. Z punktu widzenia organu regulacyjnego, jakim jest Prezes UKE, wykonywanie przez podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków informacyjnych o jakich mowa w art. 29 ustawą o wruist ma więc istotne znaczenie. Dlatego tak istotne jest, aby informacje i dokumenty, objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia, były dostarczane organowi regulacyjnemu w sposób kompletny i terminowy.

Po wtóre należy podkreślić, iż uchybienie obowiązkowi sprawozdawczemu nie miało charakteru incydentalnego, ponieważ powód aż pięciokrotnie zignorował ustawowy obowiązek informacyjny wynikający z ustawy wruist. Ponadto powód był uprzednio karany za niewypełnienie określonego w art. 7 ust. 2 Pt obowiązku przedłożenia 1Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca 2013 r., danych za 2012 rok dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych, co oznacza, że nie jest to jedyny obowiązek łączący się z wykonywaniem działalności telekomunikacyjnej, którego powód zaniedbał.

Zdaniem Sądu, nakazywało to zastosowanie wobec przedsiębiorcy kary dostatecznie dotkliwej, w ramach realizacji represyjnej funkcji kar.

Zważywszy jednak, że kara ma wywierać także skutek prewencyjny, zaś w stosunku do powoda ten cel kary nie musi być już realizowany, gdyż z uwagi na zaprzestanie działalności telekomunikacyjnej, nie ma już konieczności, aby kara musiała odstręczać przedsiębiorcę na przyszłość od naruszania przepisów ustawy wruist. Powyższa okoliczność przemawiała za obniżeniem wymiaru kary pieniężnej do kwot po 1.500 zł.

Nie bez znaczenia dla wysokości wymierzonej kary był fakt, iż strona powodowa jest przedsiębiorcą. Zatem oczekiwania wobec posiadanej przez nią wiedzy, skrupulatności, umiejętności, znajomości prawa są znacznie zwiększone. Również w orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że jeśli chodzi o tzw. profesjonalistów, czyli jak w przypadku powoda – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą, spoczywa na nim obowiązek dołożenia należytej staranności w zakresie jej prowadzenia. Zatem fakt, że powód wbrew przepisom ustawy przyjął, że okoliczność niezmiennego stanu infrastruktury telekomunikacyjnej zwalnia go od obowiązku corocznego raportowania o tej infrastrukturze, nie może działać na jego korzyść przy ustalaniu wysokości kary

Powyższe okoliczności stanowiły podstawę do ustalenia wysokości kary na poziomie 1.500 zł za każdy rok, w którym powód nie przedstawił Prezesowi URE stosownych informacji o posiadanej infrastrukturze. Kara w tej wysokości zdaniem Sądu uwzględnia możliwości finansowe powoda i nie stanowi nadmiernego obciążenia dla jego budżetu. Kary w tej wysokości są natomiast adekwatne do okoliczności popełnienia przez powoda deliktu administracyjnego, a także są proporcjonalne do stopnia szkodliwości czynu powoda. Nie bez znaczenia dla ustalenia wysokości kar na określonym w wyroku poziomie miał fakt, że przychody powoda z działalności telekomunikacyjnej oscylowały wokół kwoty 12.000 zł rocznie, co oznacza, że nie był to zasadniczy przedmiot działalności gospodarczej powoda, a znaczne przychody były generowane przez inne przedsięwzięcia gospodarcze powoda. Jak wynika z CEIDG, przeważająca działalność gospodarcza powoda to obiekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania, zaś pozwany w toku postępowania administracyjnego także powziął informację, że powód z działalności telekomunikacyjnej w 2017r uzyskał przychód w kwocie(...) zł (informacja z 17 października 2018 przesłana mailem między komórkami organizacyjnymi pozwanego k.18 akt adm). Wprawdzie ustawa prawo telekomunikacyjne nie wskazuje, że przychody przedsiębiorcy, które stanowią podstawę do nałożenia kary pieniężnej odnoszą się tylko do działalności telekomunikacyjnej, niemniej jednak okoliczność, że działalność telekomunikacyjna stanowi jedynie niewielki wycinek działalności danego przedsiębiorcy musi być brana pod uwagę przy ocenie adekwatności kary do czynu. Inaczej należy ocenić sytuację w której całkowity i znaczny przychód przedsiębiorcy generowany jest przez działalność telekomunikacyjną, a inaczej gdy tylko niewielki procent tego przychodu ma swoje źródło w działalności telekomunikacyjnej.

W sprawie niniejszej niewielkie przychody z działalności telekomunikacyjnej w stosunku do przychodów całkowitych stanowiły więc podstawę do zweryfikowania wysokości kary pieniężnej, tak aby jej wysokość odpowiadała skali działalności telekomunikacyjnej przedsiębiorcy.

Reasumując powyższe rozważania, Sąd uznał, że Prezes UKE co do zasady dokonał prawidłowej analizy stanu faktycznego sprawy, który uzasadniał nałożenie na powoda kar pieniężnych. Odnosnie wymiaru tych kar, to Sąd dokonał ich korekty uwzględniając fakt, że powód zaprzestał wykonywania działalności telekomunikacyjnej i nie jest konieczne, aby wysokość kary wpłynęła na powoda dyscyplinująco w przyszłości, a także, że działalność telekomunikacyjna była jedynie niewielkim wycinkiem aktywności gospodarczej powoda. Ustalenie kar w wysokości określonej w wyroku nastąpiło z uwzględnieniem wszystkich przesłanek, które należy wziąć pod uwagę zgodnie z treścią art. 210 ust. 2 Pt, w tym także mając na względzie, że kary pieniężne są instrumentem o charakterze prewencyjnym i dyscyplinującym, służącym wymuszaniu przestrzegania podstawowych obowiązków wynikających z przepisów ustawy, przy uwzględnieniu celów stawianych przez prawo telekomunikacyjne.

Kary w orzeczonej w wyroku wysokości są adekwatne do zakresu naruszenia przepisów ustawy, a ich wysokość ma zapewnić realizację funkcji wychowawczej, oddziałującej zniechęcająco względem innych niż powód przedsiębiorców.

Z powyższych względów Sąd na podstawie art. 479⁶⁴ k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję poprzez obniżenie wysokości nałożonych na powoda kar do kwot po 1.500 zł. O kosztach postępowania postanowiono stosownie do treści art. 100 k.p.c., uznając, że skoro Sąd obniżył kary jedynie o połowę, a więc co do zasady nałożenie przez organ kary na powoda było właściwe, to zachodzą podstawy do wzajemnego zniesienia kosztów pomiędzy stronami.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka